

Kniha Zrozených ve Světle. Zjevení Božských Atlant'anů

Zjevení zapsala
Anna Zubkova

Redigoval
Vladimir Antonov

S komentáři
Pythagora, Elisabeth Haich a Vladimira Antonova

Božští Učitelé, kteří byli vtěleni v Atlantidě, pokračují v předávání Svých Vědomostí lidem, obývajícím Zemi v současnosti. Hovoří konkrétně o principech duchovní výuky, o Evoluci Vědomí, o smyslu života každého z nás a o jeho realizaci.

Kniha bude zajímavá a v nejvyšší míře prospěšná všem, kdo usilují o duchovní Dokonalost.

Obsah

Atlant'an Tót.....	4
Klíče k tajemstvím bytí.....	6
Kapitola první. <i>Klíč Svobody</i>	6
Kapitola druhá. <i>Klíč Ticha</i>	10
Kapitola třetí. <i>Klíč Lásky</i>	12
Kapitola čtvrtá. <i>Klíč práce</i>	14
Kapitola pátá. <i>Klíč Vědění</i>	16
Kapitola šestá. <i>Klíč Síly</i>	19
Kapitola sedmá. <i>Klíč Jednoty</i>	22
Kapitola osmá. <i>Klíč Nesmrtelnosti</i>	25
Kapitola devátá. <i>Klíč Ohně</i>	27
Závěr	28

Atlant'an Tót

— Já bych chtěl mluvit vaším prostřednictvím. Navrhuji vám, abyste začali zapisovat novou knihu. Mohla by se nazývat asi takto: «Kniha Zrozených ve Světle. Klíče k tajemstvím bytí».

Budu vděčný všem, kdo pomohou v materializaci tohoto záměru — pro lidi vaší doby a následujících pokolení.

Moje znalosti o Atlantidě, Egyptě a Řecku jsou velké!

Já jsem jedním z Průvodců Pravdy pro lidstvo. To je Moje Předurčení! Já jsem je vykonával a vykonávám je i nadále!

Chtěl bych, aby se s Mým jménem nespojovaly jen svitky papyru, které byly vkládány do záhlaví zemřelých těl, a zapomenuté rituály... Ačkoliv Moji Zvěsti lidem přinesly také *Smaragdové desky*, ale to není všechno...

— Existuje něco, o čem jsi nám ještě neříkal?

— Poslouchejte — a dozvíte se!

Vědomosti vyšších duchovních Škol jsou nezničitelné! Ony existují jako svého druhu živá knihovna. Nositeli vědomostí tu nejsou knihy, ale Duše, které Se nasýtily Moudrostí a Světlem. Tyto vědomosti jsou uschovány navěky, vždyť jejich Nositelé jsou přece nesmrtelní!

A tak je teď vaším úkolem — udělat část z těchto velkolepých pokladů Ducha otevřenou.

* * *

Vnímejte, lidé, hlas Atlant'ana, Kterého nazývali Tótem!

Země ležela v kolébce Tvořivých Rukou, když jsem Já přišel na Zemi a přijal vědění o té Tvořivé Síle, ve Které je Zdroj rozvoje všeho!

Já bych chtěl zanechat Poselství lidstvu Země — jak na příští staletí, tak i na současné dny. Vždyť na každý den života člověka existují prosté pokyny, jejichž dodržování pomůže jdoucímu po Cestě Světla.

Bůh — doopravdy existuje! On může být vnímán k tomu připravenou duší-vědomím — jako nemateriální *Živé Nejjemnější Světlo*.

Poznání *Božského Světla* přijde ke každému, kdo k Němu usiluje a pracuje na tom, aby Je mohl vnímat!

Pro to se duše musí zjemnit a stát se něžně průzračnou, a poté se rozhořet *Božským Ohněm*.

Já chci vyprávět o Cestě ke *Světlu*! Právě o tom budu mluvit!

Dám vám *devět klíčů* k tajemstvím, skrytým uvnitř každého!

Klíče ke všem tajemstvím bytí jsou skryty v samotném člověku, v jeho mnohorozměrné podstatě, strukturou podobné uspořádání vesmíru.

Skryté — neznamená schované! Skryté — znamená ještě nepoznané, neuvědomělé!

V semínku je vložena možnost, stát se rostlinou. V člověku je vložena možnost stát se Bohem! Právě tak, jako je přirozeným předurčením semínka stát se rostlinou, — tak je i přirozeným předurčením člověka dorůst do Boha!

Ne z každého semínka a ne z každého člověka vyrůstá to, co je skryto v jeho potenciálu. Ale člověk je vědomý, on je schopen poznat stupně růstu duše a projít po nich až ke Splynutí s *Prvotním Světlem!*

Člověk není materiální tělo. Hmota je jen dočasný oděv duše.

Člověk je duše, zrozená pro Nesmrtelnost! Jeho předurčením je stát se Světlonosným Duchem a poté rozmnožit Oceán Jednoty Dokonalých, tvořících všechno ve vesmíru!

Takže, ó člověče, Já ti dám *klíče!* Ty je můžeš přijmout a použít pro získání lásky, moudrosti a síly na své Cestě.

Klíče k tajemstvím bytí

Kapitola první. *Klíč Svobody*

Zapamatuj si, vnímající! Budoucnost — začíná dnes! Ona začíná — přímo *ted'!*

Vždy — právě *ted'* začíná tvoje budoucnost, i budoucnost Země! Zapamatuj si to!

Tady je Můj *klíč ke Svobodě: Každý si určuje svou budoucnost sám! A ty si můžeš svoji budoucnost vytvářet přímo ted'!*

A ještě k tomu, dokonce i když o tom nevíš, to nevyhnutelně děláš. Ale člověk je schopen to dělat uvědoměle!

Každý moment času — je ta *přítomnost*, která určuje tvoji *budoucnost*.

Minulost — už skončila. Ona vždy *už není!* Z minulosti s tebou zůstává jenom to, co nejsi připraven opustit, co je ti drahé, čeho se pevně držíš, k čemu jsi

připoután. Může to být jak pozitivní — tak negativní; táhnoucí tě dopředu — nebo zdržující tvoji evoluci... Ale pokaždé si právě ty můžeš vybrat z toho všeho to, co si chceš vzít do své budoucnosti!

Negativní karma existuje do té doby, dokud člověk nedokáže, tím, že si uvědoměle vybral pouze Tvůrce a opustil všechno ostatní, vstoupit do Života Tvořivé Božské Síly.

Ale přípravou k tomuto *ponoření* bude řízení svojí budoucnosti.

Vždyť právě ty si můžeš vybírat to, jak chceš žít dále!

Vybíráš si to přímo teď — tím, jak myslíš, konáš, v jakých emocích žiješ!

A rozhodni se: pro co a jak se chystáš dál žít?

Právě to vytváří tvoji budoucnost!

Zákon karmy spoutává člověka právě proto, že člověk není připraven nebo se nechce očistit od negativní minulosti a dál si ji sám promítá do své budoucnosti. A člověk sám je ten «projektor»: on sám sobě promítá do budoucnosti svoje emoční stavy a šablony skutků, stavy energií uvnitř těla a «kokonu».

Právě pro osvobození od negativní karmy existuje mechanismus pokání. Člověk odklízí svoje špatnosti — a ony se přestávají «promítat» v jeho budoucnosti: těmi událostmi, které by byly nutné pro uvědomění si a očistění od konkrétních neřestí...

Bůh je přítomný ve všem jsoucím; oživuje, tvoří, a rozvíjí celý stvořený svět. V životě toho, kdo se naučil to pozorovat a pociťovat trvalou přítomnost Boha ve svém životě, se všechno kardinálně změnilo.

Právě láska — jako vlastnost duše — umožňuje, aby se to uskutečnilo. Právě láska k Bohu, který tvoří všechno ve vesmíru, umožňuje člověku budovat, vy-

tvářet si svoji budoucnost ve vzájemné součinnosti c Ním — Nejvyšší Tvořivou Sílou!

Stejně tak si i celá lidská společnost hromadně určuje svoji společnou budoucnost na Zemi přímo *ted'*. A ta závisí na každém z nich. Ona je součtem velkých i malých, kladných i záporných vkladů spousty lidí.

A Ti, Kdo se stávají Mahátmy, mají za Zemi největší odpovědnost! Jejich vklad může být ohromný!...

... Minulost je odhalena tomu, kdo umí vidět v proudu času.

Budoucnost vytváří ten, kdo pochopil svoji minulost.

Budoucnost není zafixovaná. Ona se mění tam, kde nové příčiny vytvářejí nové následky. Právě tak si člověk vytváří svoji budoucnost přímo *ted'*!

Když jsi poznal své okovy — neřestné vlastnosti duše — dozvi se, človče, i o možnosti povstat ze tmy a rozzářit se ve *Světle!*

Tělo v sobě nese pouta duše, ale právě ono jí dává i možnosti růstu.

Ty si můžeš pokořit a podřídít přání těla zdrženlivostí, ty můžeš upevnit sílu ducha v boji se svými nedostatky!

Podívej se: když si odpíráš nadbytek jídla — překonáváš přání jíst zbytečně mnoho, když se zdržuješ prázdného tlachání — podřizuješ si mysl, když se nutíš kontrolovat a neprodleně potlačovat negativní emoce — získáváš schopnost ovládnutí svojí emocionální sféry, když v sobě pěstuješ lásku jako stav duše — zaměřuješ svoji cestu ke *Světlu!*

Páky ovládnutí sama sebe, stavem sebe-duše, se nacházejí uvnitř mnohorozměrné struktury těla. Jsou

to čakry. Když ovládneš řízení sama sebe prostřednictvím poznání sebe uvnitř svého těla — můžeš poté tuto slupku opouštět pro to, abys putoval ve *Světle*, poznával *Světlo*, splýval se *Světlem!*

Tělo člověka je unikátní a dokonalé dílo Stvořitele! Je určeno na 700 — 900 let plnocenného života s možností nepřetržitého rozvoje sebe-duše. Tak žili mnozí atlant'ané, právě tak žili i úspěšní žáci Boha mezi národy, obývajícími centrální území Euroasie v té samé epoše.

Potenciál zdraví, vložený do struktury lidského těla, umožňuje znovuobnovovat a oživovat práci jeho narušených systémů a orgánů. Úplné přijetí a používání vědomostí o tom by způsobilo převrat v současné medicíně! Přičemž příklady takových uzdravení, využívajících sílu lidské duše k obnovení tělesných funkcí a zdraví, jsou vašim současníkům výborně známy, ale... Divokost a barbarství, projevující se v nepochopení poslání života člověka na Zemi, — to hrozí lidstvu neštěstími a katastrofami...

Vždyť jedno z poslání kataklyzmat, přírodních i technogenních, které se dějí na planetě, spočívá v tom, aby lidé přemýšleli o hodnotě lidského života, a o hodnotě života celé planety, na které lidstvo žije...

Ty, člověče, jsi částí toho, co se nazývá lidstvem. Ty můžeš začít měnit svoji budoucnost, i budoucnost Země!

A ať to každý dělá tak, že začne přeměnou sama sebe!

... A teď, když se ti něco nepěkného přihodí, se nauč nepokládat si otázku «za co?», ale «pro co?»!

Hledání svojí viny nebo chyb v minulosti je vždy prospěšné! Pokání je nezbytné! Ale ještě prospěšnější je pohled do budoucnosti! Pak tě bude

překonání každé překážky pozvedat z bažiny utrpení, ze zajetí příčin a následků sansáry. Tato pozitivní nálada s výhledem na to, co přichází — umožňuje rychle a efektivně procházet komplikované úseky svého osudu a nevrhat stíny nových chyb do své budoucnosti.

A hlavně — pociťuj přítomnost Boha vždy, ve všem, v sobě i v tom, co se ti děje právě teď!

Kapitola druhá. *Klíč Ticha*

Poslouchej, co Já říkám, — a zapamatuj si!

Kvůli tomu žijí Poslové Světla mezi lidmi, aby vědomosti o Pravdě nebyly ztraceny!

Mně je známa celá Cesta rozvíjení duše: od člověka — až k Bohu!

A každý člověk se musí dozvědět, že je to možné i jemu! Právě v tomto je poslání života v těle: vypěstovat sebe-vědomí do Božskosti!

Všechno stvořené — slouží tomuto úkolu! Každá «kapička života» — duše — musí růst, stávat se stále složitější ve svém rozvoji a usilovat o Splynutí s Vyšším Vědomím!

Bůh — v aspektu Stvořitele — je Nekonečný Oceán Věčného Dokonalého Vědomí, Kterým je všechno stvořeno a řízeno v «projeveném» vesmíru.

Země je maličká planeta v nekonečnosti vesmírného prostoru... Vesmír je naplněn životem... Tak ať ti každá hvězda na obloze připomíná věčný a nekonečný prostor, ve kterém tvoří Bůh!

Ať ti i naše zlatá hvězda — Slunce — připomíná Tvořivou Sílu Boha!

... Tak tedy, když Já mlčím, — poslouchej Moje ticho! Když Já mluvím — vnímej Moje slova a myšlenky! Prosyť se, naplň se Mými stavy!

Poslouchej ticho! Já ti daruji *klíč Ticha!* Poslouchej!

... Věčnost... — tu je také možno poslouchat! Věčnost nemá mělké povrchní zvuky. Věčnost — to je ticho... Je to rozměr času od minus nekonečnosti do plus nekonečnosti... A v každém bodu této nekonečnosti existuje okamžik «ted», ve kterém je to nejhlubší ticho věčnosti...

Zvuky — přicházejí a odcházejí v řece času... Ale ticho existuje stále! Je to ticho vesmíru, ticho Boha!

Poslouchej! Naplň se tím tichem! Naplň se tak, aby všechno povrchní, nepotřebné — bylo vytěsněno!...

A potom ho naplníš — sebou!

V tomto tichu se můžeš učit Moudrosti. Poněvadž začneš rozlišovat důležité — a nepodstatné.

Až se naučíš poslouchat ticho, dokážeš v budoucnu vidět z *Hlubin*. Vždyť ticho zaplňuje i Moje *Hlubiny*.

A odtud, z Mého Klidu, je vidět podstata všeho, co se děje.

Umění poslouchat ticho se získává prostřednictvím *ponoření* do centra sama sebe — do duchovního srdce. Tři čakry odshora a tři čakry zespodu, a v hrudním koši, v dutině čakry anáhaty, je nejdůležitější část lidského organismu. V její *hlubině* je možné najít *dveře*, které se otevírají do Božské Lásky, do Mého Klidu!

Ale, aby se ty *dveře* mohly otevřít, musí být na obou jejich stranách stejná zjemnělost vědomí.

Naplň duchovní srdce tichem — a jenom tehdy můžeš v nekonečnosti ticha objevit ty *dveře*.

A jestliže naplníš svoje duchovní srdce ohněm *lásky* ke Stvořiteli — pak se pro tebe ty *dveře* otevřou do *Božského Plamene* Jeho Lásky!

Ale jestliže je v dutině čakry... jen matný šedivý soumrak lhostejnosti... — pak se *dveře* do světů *Světla* neotevřou...

... Nauč se přebývat v tichu i mezi lidmi!

Tlachání toho, kdo nezískal rovnováhu ticha, překází na Cestě jemu, i druhým!

Vyhýbej se zbytečným slovům sám: nezatěžuj jimi myslí společníků!

A vyhýbej se i tlachání druhých lidí, abys nenarušoval čistotu ticha v sobě!

Mnohoslovnost nic dobrého nepřináší! Nadbytek řečí vede jen k omylům!

At' je ticho ozařováno pouze slovy moudrosti, která jsou darována tobě nebo je dáváš ty!

Jen ten, kdo poznal splynutí s tichem, — dostává veliké blaho: získává osvobození od tlachavosti myslí!

Tichem si otevíráš *cestu srdce* a *cestu moudrosti*!

Kapitola třetí. *Klíč Lásky*

Láska je klíč, otevírající duši bránu ke *Světlu*, k postižení Prvotního!

Tato Cesta — Cesta rozvíjení duchovního srdce — může být znázorněna jako žebřík se spoustou stupňů a plošin.

Úroveň přeměny duše-vědomí v Lásku předurčuje také to, jaké vědomosti a dovednosti mohou být dané duši svěřeny a odhaleny Božskými Průvodci.

Stabilita ve stavech lásky a klidu — to je to, co musí projevovat jdoucí po stupních evolučního vzestupu. Neustále bude Námi prověřován na stabilitu v těchto stavech vědomí. A jestliže úspěšně projde novou zkouškou — pak mu *klíč Lásky* otevírá následující bránu.

Ano, jakmile žák dorůstá do perspektivy přijetí následující úrovně zasvěcení — vyvstávají před ním zkoušky pevnosti. A pouze v tom případě, pokud *klíč Lásky* dokáže otevřít vznikající zábrany, je žák považován za hodna toho, aby vystoupil na další stupeň postupného poznání Neohraničeného Jediného.

To, co bylo řečeno, je jeden ze zákonů rozvoje duše ve Vesmírné Škole.

A všechno, čím duše prochází před získáním *klíče Lásky*, jsou jen přípravné stupně posuzovaného růstu, «mateřská škola» Evoluce.

... Věz, člověče, že *Světlo* je skryto ve tvé podstatě! Tma je jen vnější pokrývka! Hledej *Světlo* — v *hlubinách* svého duchovního srdce!

Jen prostřednictvím lásky se můžeš stát jednotným s Veškerenstvem!

Zvítěz na tmou v sobě! Rozežeň clonu tmy, co ti zakrývá *Světlo Pravdy!*

Následuj to, co si uvědomuješ ve svém duchovním srdci! Poněvadž tam je *Příbytek Světla* v tobě a Zdroj Lásky, která, až vzroste, dokáže obejmout všechno!

At' se tvoje láska stane zvěstovatelem tvého jitra!

At' tvoje láska osvěcuje začátek každého tvého dne, a at' se s každou hodinou rozhořívá, jako vycházející slunce!

At' žádný den tvého života na Zemi neuplyne nadarmo!

Zůstaň svým světlem lásky otevřený — k lidem, kteří se k tobě obracejí. A pak — at' si každý od tebe vezme jako dar to, co dokáže pojmout.

Ale jestliže je tvoje světlo lásky před lidmi zakryto, je to tvoje vina před Bohem!

Vylévej světlo svého srdce — jako slunce zrána! Učiň plamen lásky — svojí podstatou! A pak se tvá duše rozroste do všeobjímající nekonečnosti, a celá se rozhoří *ohnivou láskou!*

Ale na to, aby se duše očistila a stabilně hořela světlem lásky, je třeba vynaložit mnoho úsilí!

Kapitola čtvrtá. *Klíč práce.*

Sklíčenost je vlastní zahálce.

Neustálá práce je vlastní poznávajícímu Prvotního.

Světlo postihuje jen ten, kdo pracuje.

Bez *klíče Práce* není možné projít Cestu k Dokonalosti!

Není snadné získat moudrost!

Není jednoduché očistit duši a obnažit ji před *Světlem!*

Ale jenom tehdy, až bude temnota v tobě setřena a všechny příkrovy duše sedřeny, se může ve tvém srdci rozsvítit *Světlo!*

Jenom vlastním přičiněním se postihuje moudrost!

Ten, kdo takové úsilí nevykonává, — stojí na místě nebo sjíždí zpátky. Poněvadž existuje nejen Cesta rozvíjení, ale je i cesta degradace, vedoucí do tmy! Buď vždy zaměřen ke *Světlu* a nepřestávej pracovat na sobě-duši!

A také věz, že i Ti, Kdo už postihli Život ve *Světle*, nepřestávají pracovat. Jejich práce je jiná. Může zahrnovat celé světy rozvoje Života.

Veliké snažení v tobě musí vyrůst, člověče, abys pokořil svoji nižší přirozenost a zdolal Cestu ke *Světlu*! Rok za rokem v neustálé dřině a snažení — musíš shromažďovat moudrost a sílu a vzrůstat láskou! Veliké úsilí musíš vykonávat neustále, abys mohl získat osvobození od těžkého a kalného v duši!

... Pokaždé, když na *Cestě* dorazíš k nové překážce a myslíš si, že už jsi dosáhl hranice, — věz: že ty jenom stojíš na prahu nové etapy a může začít osvojování nového stupně tvého vzestupu! Jelikož překážky jen označují stupně *Cesty*! A — Jednotný, Kterého ty poznáváš, je neohraničený!

Nemysli si, že Ti, Kdo září *Světlem Moudrosti* a objímají *Sebou* nekonečnost vesmíru, byli vždy takoví. Věz, že byl čas, kdy i Oni zdolávali Cestu ke *Světlu*; a vyrůstali z malých — k Velikým! Ať tě vědění o tom upevní v úsilích! Poněvadž ten, kdo nevynakládá úsilí, nedosahuje Cíle!

Všemožná materiální bohatství ti nepřinesou štěstí, jestliže jsi nepracovat na nivě duchovní!

Když duší vyrůstáš ke *Světlu*, dělej dokonce ještě víc, nežli máš uloženo, — a zaraduješ se!

... Každý Můj *klíč* otevírá novou bránu na *Cestě*, vedoucí k Životu ve *Světle*. Použij ty *klíče* také pro pomoc druhým, usilujícím ke *Světlu*! To je sloužení, milé Stvořiteli!

To, co jsi přidal do Bytí Veškerenstva, právě to je důležité! Vždyť to určuje hodnotu tvého života — pro Život jako Celek!

Vládcové světa, Mistrové Života, — pracují, a přinášejí ty vědomosti vtěleným lidem. Oni si Svou práci vybírají Sami — a svým snažením urychlují Evoluci Celku!

... Svobodná a překrásná je duše, která se přibližuje ke *Světlu!* Kráčeť i ty v harmonii, přebývej v bezchybnosti a pamatuj si, že nejdeš sám, ale že jsi veden *Posly Světla!*

Kapitola pátá. *Klíč Vědění*

Klíč k pokladům Moudrosti je hoden obdržet ten, kdo se očistil a je připraven k veliké práci na přeměně sebe-duše v Neohraničené *Božské Světlo*.

Dosažení Moudrosti si člověk musí přát! Ať nachází radost jen v hledání Pravdy!

Moudrost získávají jen rozvinuté duše. Duše se musí stát velikou a průzračnou — aby mohla získat Moudrost a aby z ní Světlo Moudrosti mohlo zářit pro druhé.

... Bez vědomostí se člověk nikdy nemůže stát doopravdy svobodným!

Veliké vědomosti získává ten, kdo se jich stává hoden.

Probud' se člověče — a hledej Moudrost!

Svobodná a otevřená je Cesta pro moudrého! Poněvadž on si očistil duši a poznal zákony vcházení do *Světla!* To bylo podmíněno jeho vůlí! Nikdo to nemohl vykonat, kromě něho samotného! Jen člověk sám může zdolat chaos svých emocí a odstranit nepořádek v sobě-duši!

Vynalož úsilí na přeměnu sama sebe na cestě svého života — aby neuběhl naprázdno ve tmě a chaosu!

Snaž se stát pouze *Světlem*, znič v sobě tmu!

Zaměř svou mysl na uvědomění si Jednoty všeho jsoucího!

A nezpůsobuj zbytečnou škodu ani jedné bytosti!

Drží tě strach v otroctví? Zaměř svou cestu ke *Světlu* — a zapomeň na strach!

Neboj se: *Světlo* je tvoje potenciální podstata! A vědomosti jsou tvým dědictvím od těch, kdo šli před tebou ke *Světlu*!

Věz, že vědění se získává pouze praxí. Uslyšené a uvidené se pouze zkušeností duše stává věděním, patřícím jmenovitě tobě. Moudrost — vzchází právě z takového vědění!

Moudrost duše od ní není odebrána se smrtí těla! A ty se rodiš v novém těle, a máš v sobě tu získanou moudrost a schopnosti, rozvinuté v předchozím vtěleném životě.

Velcí Mistři prožívají životy, nepoznání většinou lidí. Ale význam toho, co Oni dělají, je neocenitelný! Oni znovu a znovu nesou lidem Země Odvěké Učení Boha, a vpravují jiskry svatého vědění do myslí a činů vtělených lidí. A někdy si oblékají hmotné tělo — aby čistota vědění na čas znovu zazněla — před tím, než bude znovu lidmi zapomenuta nebo překroucena...

Vědomí obyčejného člověka je omezené. Ale Jejich Vědomí jsou bezmezná a skládají se ze *Světla*, jednotného s Prvotním! Oni planou mezi lidmi jako Pochodně Pravdy.

Pozvedají se a padají civilizace. Stále nové vlny duší vznikají a protékají časem, zvedají se nebo klesají... Vlny bytí ve svém pohybu vynášejí civilizace vzhůru — a znovu je spouštějí dolů, a tím napomáhají růstu duší...

Ale ty Duše, Které poznaly *Prvopočáteční Světlo*, se už nespouštějí dolů s klesající vlnou, ale stávají se Majáky pro ostatní na Cestě ke *Světlu*.

Nejednou na Zemi vzcházely vlny rozvoje lidí — od stavů jen o trochu vyšších než zvířecích, až do stupně Člověka Pravdy. A Prvotní sklízí tu úrodu, a potom zas obdělává nové pole a zasévá semena pro novou sklizeň.

Ale neobviňuj toho, kdo nejde ke *Světlu*, kvůli jeho slepotě! Každé semeno má svou dobu pro vyklíčení. A každý nedorůstá k přijetí vědění stejně rychle.

Bud' podoben Slunci, které zahřívá zorané pole a potom naplňuje sladkostí plody!

Ne všechna semena vzejdou. Ne každá rostlina přinese plod... Moudrý ví, že je to norma v Rozvoji Veškerenstva.

Ale ty — posluž tomu, aby se nadcházející roky a staletí naplnily znovuzrozením Moudrosti na Zemi!

Každý poznající Moudrost musí zanechat zapálenou pochoděň vědění potomkům!

... Člověk se musí přibližovat k *Prvotnímu Světlu*! Ale to není možné bez očištění duše od etických vad. Ten, kdo se ve své nebojácnosti odvažuje na Cestu ke *Světlu*, musí vědět, že Obyvatel *Hlubin* k Sobě nespouští nedůstojné: nejprve se musí člověk očistit od všeho nečistého a hrubého v sobě!

Měl bys vědět, že každá tvoje neřest je tvé odmítání v sobě *Světle Stvořitele*! A láska je základ pro

vytváření a vzrůstání v sobě Božských vlastností. To je *klíč* k získání *Moudrosti*.

Toho, kdo se očistil a stal se toho hodným, — toho Já, Atlant'an Tót, přijmu do Svých Obětí a povedu ho po stupních získání Moudrosti krok za krokem!

Je Mně drahý každý, kdo hledá Božskou Moudrost!

Ale pouze vlastním usilováním můžeš vyrůst, ó člověče, ze tmy — *do Světla!* Naše pomoc jsou pouze ukazatele na tvé Cestě!

Očisti prostor svého rozumu — a nasyť se Vyšší Moudrostí!

Člověk může překonat Cestu od částice Stvoření, omezené tělem — až k Mistrovi Života, Který je Soupodstatný s *Prvotním Světlem* a žije v Jednotě se Vším!

Kapitola šestá. *Klíč Síly*

Láska, moudrost a síla jdou spolu ruku v ruce a tvoří celek. Splývají jedna s druhou na cestě zdokonalování ducha.

Tato moje slova ať se stanou průvodci pro lidské syny a dcery!

Já dávám tyto vědomosti těm, kdo hledají a jsou připraveni je vnímat!

Já pomáhám získat sílu tomu, kde následuje Cestu *Světla!*

Klíč Síly získá ten, kdo shromažďuje sílu pro vejítí do *Světla!*

Otevírám ti, člověče, pokladnici moudrosti, abys nesešel s cesty! Ale vezmi si s sebou sílu, kterou už

jsi získal na Cestě k Pravdě, poněvadž ten, kdo nemá sílu, nepřekoná překážky!

Síla roste z pohybu po Cestě.

Jsou tři stupně růstu síly:

— zpočátku člověk pěstuje sílu těla,

— poté získává vůli — sílu ducha,

— potom roste, a postupně se přeměňuje ve Světlonosného Ducha, stále více se přibližujícího k *Nejjemnějšímu Světlu!*

Neboj se síly, co je uvnitř tebe! Ale pouze ji zaměřuj s moudrostí! Ať je tvoje síla zakotvena na vědomostech a lásce!

Nebud' ovládán následky svých minulých chyb! Staň se pánem svého života!

A vytvářej sám to, co tě obklopuje!

Poněvadž v tobě jsou příčiny událostí, které tě zasahují!

A jenom ty jsi schopen měnit sám sebe — a tím měnit život i události kolem!

Hledej stále dokonalejší motivace pro svá konání — a pak v tobě vzejde *Božské Slunce* a ozáří život kolem tebe!

Ale nezpyšni, ó člověče, tím, čeho dosáhneš! Protože jakýkoliv úspěch se ničí pýchou! Samochvála a samolibost rozdrťí budovu, vysokou až do nebe, — na prach...

Láska, moudrost a měkkost jsou pevné základy pro sílu!

... Zákony existují v lidských společenstvích. Ale existují i ty Zákony, podle kterých žije a rozvíjí se vesmír. Kdo porušuje Zákony vesmíru, zákony Stvořitele, — riskuje, že zahyne, poněvadž působí škodu Veškerenstvu.

Poznání Zákonů vesmíru je Moudrost.

Konkrétně nelze používat sílu pro osobní povyšování se nad lidmi!

Strach připoutává duši ke tmě. Ale láska ji vede ke Svobodě a ke Světlu! Ať se tvá síla spojuje pouze s Láskou a nikdy nezasévá ve světě strach!

Brána k Síle je tajná! Ale tomu, kdo se snaží a je toho hoden, je Veliká Síla dostupná! Klíčem k ní je usilování o Splynutí s Jednotným Nejjemnějším!

Cesta člověka leží mezi stíny, ale jeho Cílem je toto Světlo!

A ať už je jakkoliv obtížné překonání Cesty — ty se Zrozeným ve Světle můžeš stát!

Následuj tedy Cestu, kterou vedou lidi Poslové Světla!

... Člověk se může osvobodit od okovů tmy! Člověk se může stát Jednotným s Prvotním! A člověk se také může stát Jednotným se Vším!

Kvůli tomu by měl shromažďovat a rozvíjet sílu duše!

To je možné udělat a měl bys to dělat, dokud ještě máš na Zemi tělo. Poněvadž tvoje tělo je transmutátor pro akumulaci síly duše.

Ale ono se může stát i Žezlem Života pro projevení Síly Prvotního!

Avšak vždy pamatuj, ó člověče, na nebezpečnost síly! Neboť bude Sílou rozdrčen ten, kdo se pokusí udělat svoji sílu nástrojem vlastní nadvlády nad druhými.

Ať se názorným příkladem navždy stane historie Atlantidy! Do tmy padli ti, kdo se povznegli nad lidi na křídlech pýchy!... Ohromné vědomosti a vliv jim daly pocit moci. Začali se považovat za bohy a odmítli vedení Prvotního; ponořili se do zakázaného a podlehli pokušení používat černou magii... Tak na-

dešel konec civilizace Atlantidy. Z Vůle Stvořitele se pak změnila rovnováha ve vrstvách Země. A ostrovy Atlantidy klesly pod vodu...

Pamatuj na to, ó člověče, protože to, co se s nimi kdysi stalo, se nesmí opakovat s tebou...

Ze všech obyvatel Atlantidy — pouze Nositelé Čistoty a Světla tehdy dále pokračovali v životě ve Svých tělech na Zemi. Oni byli Prvotním předem varování a závčas se vydali k různým národům, které ještě žily divoce a neuvědoměle. Odpluli na další kontinenty, aby zachovali Vědění o Cestě ke Světlu a osvětili ty lidi. Oni se stali Světloňosi Lásky a Moudrosti pro mladší lidská pokolení. A pak nastal čas, kdy se ty národy začaly sytit Jejich Moudrostí. Ti Atlant'ané se stali spojujícím článkem mezi světem lidí — a světem Prvotního. Lidé, obývající kontinenty Země, je nazývali Děťmi Slunce, Syny a Dcerami Boha.

Mnozí z Nich i v současnosti plní instrukce Obyvatele *Hlubin* a pracují, aby pozvedli vědomí lidí až k Moudrosti Stvořitele.

Kapitola sedmá. *Klíč Jednoty*

Aby člověk mohl získat *klíč Jednoty* — musí se naučit rozplynutí.

Vědomí je schopno rozplynutí.

Ty, člověče, nejsi tělo! Ty jsi duše, a přitom potenciálně svobodná! Jsi schopen toho, abys přestoupil slupku svého těla!

Splynutí je rozplynutí v Tom, s Kým splýváš.

Ale věz, že předtím se musíš stát nezformovaným a získat aktivní pohyblivost vědomí! Jenom pak můžeš splynout se *Světlem!*

... Když řeka vtéká do oceánu, ztrácí břehy, co vytvářely její hranice. Vody řeky a vody oceánu se stávají jedním.

A základem splynutí je láska. Nelze se rozplynout v prostředí, které je ti lhostejné! A jenom láska sjednocuje duši v Jedno s *Božským Světlem*, do Kterého se duše toužila vlít!

... Tohle všechno víš, a to, co ti dosud není známo, jsou části Velikého Celku, rozvíjejícího se ve Své Nekonečnosti!

Hluboce ukryté *pod* pomíjivým — existuje Nejjemnější Nepomíjivé! Snaž se o Splynutí s Ním — s tím *Velikým Světlem* — v Jedno!

Co je proces poznávání *Hlubin*? Je to ponoření do stále větší jemnosti — až do *Prvotního Nejjemnějšího Živého Světla*.

Ale jen ten, kdo se bez ustání snaží a pracuje — získává Jednotu s tím *Nekonečným Nejjemnějším Světlem!*

Poslání života všech vědomí je, aby se ve svém rozvoji staly hodnými Jednoty s tím *Světlem*, a aby Ho na závěr obohatily sebou — novou *Částicí Světla*.

Nežij v otroctví a ve tmě! Realizuj to své veliké předurčení!

Až dosáhneš Splynutí — staneš se *Zrozeným ve Světle* a staneš se *Světlem!*

... Každá bytost je podobná buňce jednotného Organismu, rostoucí v procesu života tohoto Organismu.

Proto si važ každého života, ať už se nachází na jakémkoliv stupni vývoje!

Každá bytost má svou úlohu ve všeobecném životě. Všechno, co existuje a děje se, má příčinu a účel v životě *Veškerenstva*.

Vědomí, která jsou mladší než ty na žebříku života, jsou tvoji bratři a sestry; nejsou tedy hodni tvou péče? A *Vědomí-Světlo*, které tě převyšuje svojí Bezmezností, čeká, aby tě včlenilo do Sebe — do Svoji Všeobsáhlosti.

A ještě: ty žiješ na Zemi — a tvůj život je nerozlučnými pouty svázán se životem planety.

Ty jsi svázán s planetou a s každou částicí Všeobecného Života, žijící na ní, — ať už o tom víš, nebo to nevíš. Ať už obrátíš svůj pohled vzhůru nebo dolů — spatří: všechno je Jedno! Cokoliv, co se zdá oddělené, je částí Velikého Mnohorozměrného Celku!

Tvoje tělo je svázáno s tělem Země. A Země — v jejím nemateriálním projevení — a ty-duše, zrozená v těle na této planetě, jste podobny ohromnému *stromu života* s lístečkem na větvi tohoto stromu. Přičemž «lístek», co chce poznat Celistvou Pravdu, musí poznat nejprve strom a až potom — Toho, z Něhož se jeho kořeny naplňují Sílou Života.

Poznej Zemi! V *jejím Ohnivém Srdci je klíč* ke všemu, co na ní žije. Hoří tam neuhasitelný *Plamen!* V *Ohnivém Srdci Země* je průchod, brána — do Nekončnosti Tvořivého Ducha!

Hledej tajemství *Srdce Země* — a Prvotní ti otevře bránu do Svého Příbytku!

... Toto *Nejjemnější Světlo* se skládá ze vzájemně slitých Velikých Vědomí. Mistři Života, jsoucí v Něm a tvořící Ho, věčně žijící a nepotřebující už pro Svůj život smrtelná těla, mají Dokonalou Moudrost a usměrňují rozvoj Veškerenstva. Oni jsou Rukama té Prvotní Síly, Která všemu vládne.

A ten, kdo zamířil ke *Světlu*, nezůstane osamělý!

Kapitola osmá. *Klíč Nesmrtelnosti*

Probud' se, člověče, a obrať svůj zrak *do hloubky* — do *Světla Věčného Života*. To *Světlo* žije v tobě!

Ano, je ukryto uvnitř tebe, ó člověče! A ty máš možnost právě v sobě odhalit tento Neuhasitelný Zdroj Života, Zdroj Nesmrtelnosti! Úrovně-eóny, co tě obklopují, jsou ve stejném čase přítomny i uvnitř tebe — jako mnohorozměrného organismu. Proto můžeš poznat podstatu mnohorozměrnosti vesmíru — nejprve uvnitř svojí mnohorozměrné podstaty.

... Nehledej «údolí stínů», zamiř ke *Světlu* — a *Světlo* se před tebou otevře!

Jakmile *Světlo* zaplní tebe-duši — tma pro tebe přestane existovat. Poněvadž síly temnoty nemají moc tam, kde zavládlo *Světlo*!

Dokonce i tvoje tělo se může stát pochodní, svítilnou, ukazující Cestu lidem!

Tvoje tělo a ty-duše se mohou stát dokonalými, protože možnosti neomezeného Zdokonalování vložil do člověka Tvůrce! A ty jsi schopen získat Velikou Dokonalost prostřednictvím Splynutí s Prvotním!

Takže, tobě náleží *klíč k Nesmrtelnosti*! Ty ho můžeš používat!

... Povím ti o Nesmrtelnosti víc.

Život a rozvoj spousty individuálních duší ve vesmíru — to je mechanismus Evoluce Veškerenstva. Zdůrazňuji, že vývoj duší probíhá v Něm.

Duše žije dlouho! Po smrti těla se znovu rodí do života bez těla. Prostřednictvím zrození v těle získává nový stupeň pro pokračování svého vývoje. Tak se to opakuje znovu a znovu, a každý stupeň se může stát přiblížením k Životu ve *Světle*.

Jen ti, kdo si přejí tmu, si vytvářejí svoje zničení...

Ale nás teď konkrétně zajímá to *uvědomění sama sebe*, kterého je schopna lidská duše.

Neztratit uvědomění si sama sebe se smrtí těla, si přáli mnozí. Tato schopnost spočívá v přenesení funkce myšlení ze substrátu tělesného mozku na nemateriální struktury, na vědomí. Pak bude takové vědomí schopné myslet i bez těla, duše si zachová všechny ty vědomosti a zkušenosti, které si vtiskla do paměti za života v těle.

Ale tohle vůbec není ta Nesmrtelnost, o které ti chci povědět... Vždyť zachovat si posuzované uvědomění je schopno nejen zjemnělé vědomí, ale i vědomí velké a hrubé. Ale věz, člověče, že v hrubosti, v nezjemnění — spočívá překážka pro opravdovou Nesmrtelnost!

Existuje velká příležitost získání Nesmrtelnosti, když duše dosáhla ohromnosti, ale také i zjemnělosti, podobné Prvotnímu Vědomí, Stvořiteli! Duše, navěky se vlévající po smrti těla do bezbřehého Oceánu Nejjemnějšího Vědomí a poté z Něho vycházející do Stvoření, jsou Držiteli opravdové Nesmrtelnosti — Nesmrtelnosti ve Splynutí se Stvořitelem!

Člověk se může stát pánem života a smrti, může vyrůst duší — až ke Zrození v *Tvořivém Světle!* Takový Člověk, když vyplnil Svoje poslání v těle, je pak opouští tehdy, kdy Sám uzná za nutné, podle Svojí vůle!

Tak opouštějí těla Veliké Duše, protože znají poslání Svých životů v tělech a čas odchodu do *Světla* — pokud už splnili Svoje Mise, když žili v tělech na Zemi. Podle Svojí vůle, souhlasící s Vyšší

Vůli, mohou opouštět těla. Oni vládnu nad smrtí Svých těl právě tak, jako vládli i Svým životům.

... Ale je ještě i něco většího! Z existence jako Část Obyvatele *Hlubin* je možné ovládat materiální tělo jako centrum a nástroj Jeho Síly.

Člověk je pánem svého osudu. Podle své vůle může přijmout nebo zavrhnout Cestu k této Nesmrtelnosti, která se mu nyní otevírá!

Ta Cesta je učiněna těžkou — kvůli tomu, aby odpadli slabí a váhaví. Proto na ni nepřiváděj nemoudré, ty, kdo se neočistili, a slabé: tím bys uškodil jak jim, tak i sobě!

Existují tři překážky, které se ne každému člověku podaří překonat: první — nedostatek snažení o získání vědomostí, druhá — nepřítomnost lásky k Bohu, třetí — sklon ke zlu.

Ale důstojný, který zamířil ke *Světlu*, — projde po Cestě, poněvadž mu pomohou Představitelé *Světla*! Oni — Mistrové Života — získali Nesmrtelnost a projevují Dokonalou Moudrost, Všeobjímající Lásku a Jednotnou Sílu!

... Tato Cesta k Dokonalosti je jednotná — od počátku časů až do nekonečné budoucnosti!

Kapitola devátá. *Klíč Ohně*

Božský Oheň je jedno z Projevení Tvořivé Lásky Prvotního. On je Laskavý, Nejjemnější a Nejněžnější — je nespalující pro jdoucí ke *Světlu*; ale žhnoucí pro představitele temnoty.

Oheň, uvědomovaný si v *Hlubinách* svého rozvinutého duchovního srdce, se vlévá do *Ohně Prvotního* — a stává s s Ním Jedním!

Ten, kdo poznal, že *Oheň* hoří uvnitř něho a že tento *Oheň* je jednotný s *Božským Plamenem*, — ten získává *klíč Ohně!*

Tento *Oheň* je nejsilnější ze všech sil v Univerzu, poněvadž je to Tvořivá Síla!

Tento *Oheň* existuje i v centru naší planety. On hoří všude ve vesmíru, kde se tvoří život. V Něk vzniká všechno projevené.

Ti, Kdo projevují Jeho Majestát, mohou svobodně být na Zemi *Živým Světlem* a zároveň zůstat v Jednotě s Prvotním Vědomím. Oni mohou mít i těla z hmoty. Toto Jejich Bytí je možno nazvat Bytím Tříkrátvelikým. Tříkrátveliký je Ten, Kdo dosáhl těchto úspěchů. On je Průvodcem mezi světem vtělených lidí — a Prvotní Tvořivou Sílou!

Tak se těsně přitáhni magnetem Lásky k tomu *Plameni!*

Roztav *Ohněm Stvořitele* v sobě všechno, co není totožné s *Jeho Ohněm!*

A jestliže jsi *Částicí Jednotného Ohně* — tak s Ním splyň navždy!

Závěr¹

Je důležité pochopit, že si své osudy vytvářejí sami lidé, že to za ně nedělá Bůh.

Ale Bůh se tohoto procesu aktivně zúčastňuje.

V duchovním srdci každého člověka před ním Bůh otevírá nové perspektivy, napovídá mu pravděpodobné události — a spolu s ním se raduje z úspěšného pokračování k Cíli. Ta radost, co naplňuje

---

¹ Kapitola «Závěr» byla zapsána Michaillem Nikolenko podle slov Atlant'ana Tóta.

vaše srdce při každém novém úspěchu — to je také i Moje radost.

At' se čtenář pokusí zamyslet: «Jestliže by se mi v budoucnosti otevřely neomezené možnosti — co bych já chtěl (chtěla) vykonat, aby se můj osud vytvářel tím nejlepším způsobem?»

Tuto otázku — otázku perspektiv rozvoje — je Bůh připraven probírat a řešit s každým.

Evoluční vzestup lidstva na Zemi bude probíhat neporovnatelně úspěšněji, jestliže si lidstvo uvědomí a naučí se brát v úvahu Evoluci celého mnohorozměrného vesmíru, celého Univerza, Absolutna. Pak se sečtou vektory zaměřené stejným směrem — vektory snažení samotných lidí a vektor pomoci jim od Boha. Tímto součtem vzroste efektivita jejich konání mnohonásobně!

Je pochopitelné, že se taková přeměna nemůže stát rychle. K tomu je zapotřebí dostatečně mohutný základ, vytvořený z uznávání uvedených vědomostí alespoň významnější částí lidstva.

Tuto knihu zamýšlím jako pomoc spoustě lidí, kteří by, jelikož pochopili smysl svého bytí, sjednotili svoje úsilí pro znovuzrození DUCHOVNÍ CIVILIZACE na svojí planetě. A k práci na této knize jsem přizval některé z Mých Bratrů a Sester, Kteří zde po tisíciletí pracují a usilují o zduchovnění lidských pokolení na Zemi.

Tím umlkám, poněvadž jsem pro dnešek zvěstoval všechno, co jsem chtěl.

[Překlad knihy bude pokračovat.]